

Literatur.

Jenny Blicher Claussen: En Bryllupsrejse.

For en fjorten, femten Aar siden lavede jeg følgende lille Rim:

»I Vester-Hæsinge Præstegaard
fylder liden Jenny sit syttende Aar.
Hun er lang, hun er tynd, hun er meget andet,
mangfoldige Tanker spøger bag Panden.
Med Bog under Arm og Pisk ud af Lomme*)
man ser hende tit henad Vejene komme.
Med Nymfer og Elverfolk er hun Venner,
og mere end det jeg tror, hun kender;
snart er det mest Drømmen, snart er det mest Livet,
hvortil hun sin Sjæl og sit Hjærte har givet.
Det *meget* vi ønsker til *ét* maa blive:
Et Menneske, *som sig samlet kan give*
til hvad der er skønt og stort paa Jorden!«

I den ny Bog, »Bryllupsrejsen«, mener jeg, at dette Ønske er blevet opfyldt, og jeg er derfor meget glad ved den, glad paa den Maade, som man kan være, naar noget er brudt igennem og staar ungt og foraarfriskt og blomstrende. Det, der glæder mig *saa ubetinget* er, at Jenny Blicher Claussens umiddelbare, selvstændige Personlighed er i den Grad i Bogen, præger dens Indhold og farver dens Stil, saa det skrevne Ord bliver lyslevende. Der er Aand i alt, hvad der er lyslevende, og af noget bedre kan man da ikke blive mødt i en Digtning.

»Troen staar, hvor Tvivlen faldt, Kærlighed forsøder alt!« kunde gjerne, i kort Begreb, kaldes Bogens Thema. Ja, Tro paa Livet, varm, sympatetisk Kærlighed til alt, hvad der lever, er Grundakkorden.

»Jeg vil aldrig leve mit Liv paa Ord
jeg vil leve det fuldeligt ud,
leve det, som det blev skabt af Jord
og virkeliggjort af Gud — — —

— — — — —
leve det, ej som en fager Drøm
i svævende Himmelflugt,
kæmpe det frem gennem Tidens Strøm
til Gerningen sætter Frugt!«

*) Hundepisk.